

[Arbejdsministeren]

veringssystem skal fortsætte i de første måneder af 1993, sådan at vi i god tid inden 1994 kan få en ny aktiveringsordning præsenteret for de mennesker, der skal arbejde med det nye system, og naturligvis også for de kunder, der kommer i butikken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 126:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af ungdomsydelsens visitationsperiode).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Karen Jespersen (S):**

Forslaget her er en af de virkelig positive konsekvenser af finanslovaftalen. Det er positivt, fordi det betyder, at kommunerne får bedre tid til at finde beskæftigelsestilbud til unge på bistandshjælp, og det er positivt, fordi det betyder, at man i højere grad kan koncentrere sine kræfter og ressourcer om de unge, der virkelig trænger til en håndsækning for at komme ind og blive på arbejdsmarkedet.

I dag er reglerne sådan, at alle unge mellem 18 og 25 år, der ønsker at få bistandshjælp, inden 2 uger skal have et tilbud om beskæftigelse af 5 måneders varighed. Socialdemokratiet har hele tiden været imod, at visitationsperioden er så kort som 2 uger. Vi har ønsket en visita-

tionsperiode på 3 måneder, fordi det betyder, at de unge, der er på vej ind i en uddannelse eller af andre grunde kun ganske kortvarigt er på bistandshjælp, klarer sig selv, sådan at kommunerne ikke skal bruge kræfter og ressourcer på dem.

På et tidspunkt kom der en rapport fra Socialforskningsinstituttet, der bekræftede, at man med den korte visitationsperiode bruger for mange kræfter på de unge, der egentlig ikke har problemer med at komme ind på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet.

Det er den ændring i bistandsloven, der nu bliver foreslået af ministeren, sådan at gruppen fra 21 til 25 år først skal have et beskæftigelsestilbud, når de har været på bistandshjælp i 3 måneder. Det støtter Socialdemokratiet. Vi havde gerne set, at det skulle gælde alle unge på bistandshjælp, også dem fra 18 til 21 år, men vi er tilfreds med, at det i første omgang gælder den førstnævnte gruppe unge.

Per Tærshøl (KF):

Aktiveringssigt for alle unge under 25 år fastholdes også i dette lovforslag, og det er det altafgørende for os i den konservative gruppe. De 18-20-årige skal fortsat i gang med et tilbud senest 2 uger efter, at de har henvendt sig på bistandskontoret.

Lovforslaget ændrer derimod på tidsfristerne for de 21-24-årige, som først får krav på at komme i gang senest 13 uger efter ansøgningen om hjælp. Den forlængede tidsfrist for denne gruppe unge giver kommunerne lidt bedre muligheder, både for at løse opgaven og for at målrette aktiveringstilbudene til de unge, der ikke umiddelbart selv kan finde arbejde eller uddannelse. Alt andet lige giver det også kommunerne mulighed for at finde kvalitativt bedre tilbud til den enkelte, og det er ligeledes vigtigt, at kommunerne fortsat kan give de unge aktivitetstilbud før udløbet af de nævnte frister. Disse tidsfrister er altså fortsat at betragte som sidste udkald for kommunerne.

Vi kan støtte forslaget, som jo selvfølgelig også er en del af finanslovaftalen, og som en sidste bemærkning – det var den forrige taler også inde på – kan jeg sige, at i kommunerne er man usædvanlig glade for dette forslag, ikke mindst i den kommune, hvor jeg kommer fra.

Helge Sander (V):

[Helge Sander]

Da Venstres socialpolitiske ordfører, fru Eva Kjer Hansen, ikke kan være til stede ved dette mandagsmøde i Tinget, har jeg påtaget mig at tilkendegive Venstres mening om de tre sidste lovforslag, der er til behandling i dag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 126 er det jo et led i forliget om finansloven, og ifølge forslaget ændres visitationsperioden i ungdomsydelsesordningen, så den bliver på 13 uger for de 21-24-årige. I Venstre er vi glade for, at visitationsperioden for unge under 21 år fortsat skal være på 2 uger, og Venstre støtter forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF har hele tiden støttet, at de unge, der henvender sig på bistandskontoret og ikke har andre problemer, end at de mangler et arbejde, skulle tilbydes et arbejde. Vi var med til at lave det første forlig på området, og vi er stadig væk af den mening, at det var et godt forlig, men vi har også hele tiden ment, at det var fuldstændig meningsløst, at kommunerne skulle skaffe de unge et arbejde i løbet af 2 uger. For mange unge, der blot ventede på at få en uddannelsesplads inden for 2-3 måneder, har det betydet, at kommunen skulle ud og finde et 5-måneders arbejdstilbud til dem.

Dette ændres nu for de 21-24-åriges vedkommende, og det siger sig selv, at SF støtter denne ændring. Vi så gerne, at denne ordning også gjaldt for de 18-21-årige. Det ville give kommunerne bedre tid til at vejlede om uddannelse og arbejde med henblik på, at de unge ikke kun skulle i gang med et arbejde i 5 måneder for derefter at gå på bistandshjælp igen.

SF er ligeledes af den mening, at ingen kan forstå den nuværende ordning vedrørende timeantallet. Første gang de unge skal arbejde, skal timetallet passe til 50 kr. i timen, anden gang til en anden sats og tredje gang til en tredje sats. Det betyder, at for hvert 5-måneders-forløb skal de unge arbejde mindre og mindre, og det er uforståeligt for de unge, når udgangspunktet var, at de skulle arbejde for pengene. Det er også administrativt belastende for kommunerne og udtryk for et desperat forsøg på at få indført en lav indslusningsløn, som er helt i modstrid med intentionerne bag ungdomsydelsesloven, som jo var, at de unge skulle arbejde for pengene.

SF er af den mening, at såfremt bistandsmodtagere kan skaffe sig nogle timers ekstra arbejde, skal dette beløb ikke trækkes fra i bistandshjælpen. Jeg synes, at det skal siges i forbindelse med behandlingen af dette forslag, også fordi det er noget, vi er enige med CD i.

Vi støtter forbedringen, der ligger i lovforslaget, men som sagt vil vi ikke derfor tages til indtægt for den aftalt af indslusningsløn, der i sin tid blev indført.

Tom Behnke (FP):

Det er ikke mange måneder siden, at Folketinget vedtog ordningen om, at man allerede inden for de første 2 uger skulle have et tilbud af beskæftigelsesmæssig eller uddannelsesmæssig karakter, hvis man var under 25 år, men allerede på nuværende tidspunkt sletter vi denne ordning igen, for den duede ikke. Det er, som om moralen er, at vi prøver lidt her, og vi prøver lidt dér, og hvis ikke det går, prøver vi såmænd bare det modsatte, for på et eller andet tidspunkt finder vi vel en løsning på problemet. Det eneste sted, hvor alt dette her har skabt mere beskæftigelse, er ude i kommunerne og amterne, hvor man er nødt til at ansætte en hulens masse mennesker for at finde ud af, hvad det er, de laver inde i Folketinget, og måned efter måned lave det om, som de lige havde vænnet sig til. Det, der er behov for, er en gennemgribende beskæftigelsespolitik, der kan løse problemet én gang for alle.

Vi har flere gange anvist vejen til det, men man har ikke villet lytte til os. Man bliver ved med at køre den modsatte vej rundt. Man bliver ved med at lade skatterne stige med det resultat, at arbejdskraften bliver dyrere, og at der bliver flere ledige, og så skal der betales mere i understøttelse, og så skal der kræves mere op i skat, og så kører det videre. Det har Folketinget gjort i mange år, og vi får stadig flere arbejdsløse. Spørgsmålet er kun, om vi skal op på 500.000 eller 1 million eller 1,5 millioner arbejdsløse, før Folketinget finder ud af, at hjulet kører den forkerte vej.

Men afslutningsvis skal jeg sige, at lovforslaget har en sådan karakter, at Fremskridtspartiet kan tilslutte sig det, som det foreligger. Det giver kommunerne en bedre mulighed for at finde den rigtige løsning til den enkelte unge, men det er så også det eneste positive, jeg kan sige om disse paragraffer.

Formanden:

Jeg synes ikke, vi skal indlemme udtrykket »en hulens masse« i den parlamentariske sprogbrug.

Bente Juncker (CD):

Også Centrum-Demokraterne er enige i dette lovforslag. Vi er også enige i, at det er udmærket, at kommunerne får lidt mere tid til visitationen, så alt i alt kan vi sige, at vi stemmer for det.

Lone Dybkjær (RV):

Også Det Radikale Venstre kan tilslutte sig forslaget.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, vi på et eller andet tidspunkt skulle prøve at finde et andet begreb end visitationsperioden. Jeg synes, ordet under en eller anden form er misvisende, når det handler om unge, der gerne skulle have et arbejde. Der er jo ikke tale om nogen form for patienter, og det ligger der jo indirekte i ordet visitation.

Kofod-Svendsen (KRF):

Hvilken sprogbrug vi vælger, skal jeg ikke komme ind på her, men nøjes med at udtrykke støtte til lovforslaget. Jeg synes, det er en rigtig intention, der ligger i det, og de bemærkninger, flere andre ordførere har brugt som begrundelse for at støtte forslaget, kan jeg tilslutte mig.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse af dette lovforslag. Det havde jeg også forventet, for det er jo en del af finanslovaftalen.

Fru Lone Dybkjær kunne godt ønske, at vi brugte et andet ord end visitationsperiode, og det tror jeg da vi skulle overveje at se på. Visitation gælder jo både klienter og patienter, og jeg ved ikke hvad, og her er der jo tale om ganske almindelige unge mennesker, så det synes jeg vi skulle overveje.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Opregulering af indtægtsgrundlaget til aktuelt niveau).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Else Winther Andersen):**

Jeg tager ordet allerede på nuværende tidspunkt af debatten, fordi jeg ønsker at sikre mig, at der ikke er uklarhed om, hvornår loven skal træde i kraft.

I selve lovforslaget er det korrekt anført, at loven træder i kraft den 1. januar 1993. Men ved en beklagelig fejl stod der i en tidligere udgave af den skriftlige fremsættelse af 2. december 1992, at ændringerne skulle træde i kraft den 1. februar 1993. Jeg har nu sørget for, at der er blevet omdelt en ny og korrigeret skriftlig fremsættelse.

Når der på et tidligere tidspunkt var uklarhed om tidspunktet for ikrafttrædelsen, skyldtes det uklarhed om, hvorvidt det kunne lade sig gøre at indføre den nye opregulering af indtægtsgrundlaget i forbindelse med pensionerne for januar 1993. Pensionerne udbetales som bekendt forskudsvis.

Men jeg skal altså understrege, at lovændringen foreslås at træde i kraft pr. 1. januar 1993, som det fremgår af selve lovforslaget.

Jytte Andersen (S):

Jeg synes, det var en meget god afklaring, som socialministeren indledte med, så der ikke skal danne sig myter. Selvfølgelig lever vi i teknikkens tidsalder, og selvfølgelig kan ting lade